Biserica Creștină Baptistă 2

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
email: office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Buletin Duminical, numărul 42, 8 Ianuarie 2012

Eu trebuie să fiu botezat de Tine...

"Dar Ioan căuta să-L oprească. "Eu , zicea el, am trebuință să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?" (Matei 3:14)

Versetul acesta este inclus în pasajul care vorbește despre botezul Domnului Isus. Cuvintele de mai sus aparțin lui Ioan Botezătorul. Cu greu a putut Ioan fi convins ca să împlinească cu Domnul Isus ceea ce trebuia împlinit.

A fost o instanță care a dovedit marea umilință a Domnului Isus atunci când El s-a oferit să fie botezat de Ioan, că El, Cel ce n-a cunoscut păcatul să fie botezat cu botezul pocăinței. Dar după ce Domnul Isus a fost botezat, El a început să predice umilința. A predicat-o prin exemplul personal, a predicat-o tuturor și în special tinerilor misionari (apostolilor).

Acest act al Domnului Isus a fost și o atitudine de respect dată lui Ioan, de aceea a venit la el. Aceasta a fost ca și o răsplătire a binelui sau serviciului pe care Ioan l-a făcut pentru Isus, prin anunțarea venirii Lui în lume. Acei care-L onorează pe Dumnezeu vor fi onorați de Domnul.

Bunăvoința plină de grație a Domnului Isus este așa de surprinzătoare. Ea pare la început incredibilă credincioșilor tari în credință, așa de profundă și misterioasă, căci chiar și cei care Îi cunosc gândul Lui nu pot găsi ușor însemnătatea grației Lui față de ei. In modestia lui, Ioan a crezut că aceasta este o onoare prea mare pentru el ca s-o primească și el i se adresează Domnului Isus cum mama lui, Elizabeta, s-a adresat Mariei, mama Domnului Isus (Luca 1:43).

Ioan a crezut necesar că el are nevoie de botez. "Eu am trebuință" .

Ioan ar fi avut nevoie să fie botezat; pentru că a fost născut din femeie, el era poluat ca și toată sămânța lui Adam și ar fi avut nevoie de curățire. Sufletele cele mai curate sunt cele mai sensibile la impuritatea rămasă în firea lor și caută cu mai multă ardoare curățenia spirituală. Ioan ar fi avut nevoie să fie botezat de Isus. Noi avem nevoie de curățirea păcatelor și numai El este Cel ce poate face asta pentru noi. Nimeni altul nu o poate face decât El și trebuie să fim curățiți, ori altfel nu suntem cum trebuie.

Este preocuparea noastră de a vedea pe alții mântuiți mai mare decât a lua seama la noi înșine mai întâi? Vedem și cunoaștem care este nevoia noastră cea mai mare?

Despre Ioan Botezătorul se poate spune că "schimbă religia" evreilor şi instituie în Israel un nou ritual. El îi scandalizează pe cei mai înverşunaţi apărători ai tradiţiei!

Astfel membrii comisiei trimişi să-l investigheze pe Ioan resping mărturia lui sinceră şi se agaţă ca orice oameni care nu pot să accepte adevărul aşa cum este, de un detaliu ritualistic, recurg la o chichiţă ce ţine de ceremonial, şi-l întreabă: CU CE DREPT BOTEZI TU? (v 25). "Ei i-au mai pus următoarea întrebare: "Atunci de ce botezi, dacă nu eşti Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?"

L-au întrebat acest lucru pentru a-i da de înţeles că e încă suspect şi misiunea lui este dubioasă. Indiferent de ce le spunea, ei erau hotărâţi să-l categorisească ca un contestatar al tradiţiilor străbune ale evreilor şi un duşman al religiei naţionale.

Cu toate acestea, Ioan continuă să le răspundă interpretându-le semnificaţia misiunii lui: "Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-l cunoaşteţi... ", sugerând prin aceasta că botezul pocăinţei administrat de el urma să le dea posibilitatea celor ce şi-au pregătit inimile să-l cunoască pe Mesia. Ioan recunoaşte că introducea această schimbare în închinarea Israelului, şi nu e totul, dar mai spune că schimbări mai mari şi mai importante vor avea loc în curând, fără aprobarea lor, fără consultarea lor, şi fără să le comande ei! Venea Mesia, Mielul lui Dumnezeu. Puterea lor le va fi luată şi dată la Altul! Era în mijlocul lor, dar bineînţeles, ei nu-l cunoşteau.

Prima întrebare care se naşte este, de ce boteza Ioan? Botezul nu era un nou rit pe care el îl instituie în religia iudeilor ci era purificarea morală interioară pe care ei trebuiau să o sufere pentru a putea să-l primească pe Mesia. Vezi, "El îi va purifica/curăţi pe fii lui Levi... " (Maleahi 3:1-3). Cine stătea înaintea lui? Fii lui Levi! Botezul său însemna pentru ei că înaintea lui Dumnezeu erau la fel de păcătoşi ca şi Neamurile şi pentru a putea să fie ai Lui (pentru că nu erau!), ei trebuiau acum curăţiţi. Înaintea Lui nu existau favoriţi! Conform uzanţei botezului la evrei, doar cei dintre păgâni care primeau Iudaismul şi care deveneau prozeliţi se botezau. Evreii erau deja poporul lui Dumnezeu. Un israelit nu trebuia niciodată să se boteze; el era considerat deja ca aparţinând lui Dumnezeu şi nu avea nevoie să fie spălat. Doar neamurile erau "spălate" prin botezul în apă. Astfel, înţelegem că Ioan Botezătorul îi punea pe evrei să facă ceea ce doar Neamurile trebuiau să facă pentru a fi primite de Dumnezeu în poporul Lui. Prin aceasta dădea de înţeles că poporul ales trebuia curăţat. Nici Ioan nu pornea de la premisa că acesta este din start mântuit şi este credincios. La venirea lui Mesia ei, evreii, trebuiau să fie curăţiţi la fel ca oricare alt neam din lume! Botezul pocăinţei adus de Ioan trebuia respectat de Israel înainte de primirea Mesiei.

La fel ca-n zilele noastre, pocăinţa este la fel de insuportabilă oamenilor decişi să trăiască în păcat şi să nu răspundă chemării lui Isus la ucenicie! Pentru oameni de acest fel a se pocăi este echivalentul înmormântării oficiale care se declara atunci când un membru al unei familii de evrei îl primea pe Mesia Isus şi devenea astfel creştin!

Ioan Botezătorul era doar un indicator care-l arăta Israelului pe Mesia! Marele său rol era acela de a fi pregătitorul căii lui Isus în inima evreilor. Şi noi suntem chemaţi să facem asta! Prin ce spunem şi prin ce facem putem predispune pe cineva să-l primească pe Isus, sau, din păcate putem să-l indispunem! Să avem grijă să nu fie aşa!

Dragoste de părinte

În anul 1878, Anglia a fost martora unui exemplu de dragoste ce-mi amintește deseori de dragostea lui Dumnezeu.

Una din fiicele reginei Victoria, - prințesa Alice - a trăit îngrozitoarea experiență a unei boli infecțioase incurabile al fiului cel mic (difteria neagră) - medicii izolând băiatul, interzicând chiar propriei mame să-l mai viziteze. Ascultând dincolo de ușă, mama a rămas adânc atinsă în inimă de câteva cuvinte adresate asistentei ce-l îngrijea: "De ce mama mea nu vine să mă sărute?" Prințesa a deschis fără reținere ușa, a alergat spre patul copilului infectat, și l-a sărutat așa cum numai o mamă poate face un astfel de gest. La câteva zile, prințesa Alice era moartă. Ce a determinat-o să facă un astfel de gest?

Ce L-a determinat pe Dumnezeu să facă unul și mai măreț? DRAGOSTEA! La baza acestui act se află cel mai măreț atribut al lui Dumnezeu: DRAGOSTEA! Dragostea Lui pentru tine...pentru mine... EL este mesajul întreg al definiției "Dragoste". Noi, suntem cuvintele din mesaj!

Dacă uneori îți pui întrebarea: "Mă iubește cineva?" te îndemn ca în liniștea unei nopți de frământare, să te oprești o clipă și să asculți răspunsul. El vine din cer! Ascultă cum Dumnezeu îți șoptește: "Te iubesc!"

Ioan Botezătorul

Simion Felix Marțian

"Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care Îți va pregăti calea..."(Marcu 1:2b)

Când se-ntorcea istoria spre soare
Și era mântuirii-abia mijea,
Un glas de tunet, cu înflăcărare,
Vestea o cale ce se deschidea.

Intra în eră Antemergătorul
Ce cobora prin timp din prorocii,
Să pregătească el, Botezătorul,
O cale pentru Cel din veșnicii.

Vorbea de pocăință și iertare,
Despre mărturisire și botez,
Iar vorbele, adesea tăietoare,
Intrau adânc în inimi, până-n miez.

N-a cunoscut până atunci Iordanul
Așa un val vuind spre valul său,
Căci gloatele veneau cu tot elanul
Voind să-ntoarcă spatele la rău.

Le-a mai vorbit Ioan de Cel ce vine,
El pregătindu-I calea spre norod,
Dar zborul său înaripat spre bine
S-a frânt de răutatea lui Irod.

S-a stins Ioan, profet cu glas de clopot,
Dar nu-nainte de-a fi auzit
Din faptele reverberând în ropot
Că Cel ce vine... deja a venit.

A fost un glas ce-a răscolit pustia
Și ca ecou s-a consumat, vibrând;
În bezna vremii a purtat făclia
Și tot ca ea s-a mistuit, arzând.

Duminică 8 Ianuarie

09-10 Rugăciune
10-12 Serviciu divin

17:30-18 Orar Bibliotecă
18-20 Serviciu divin

Joi 12 Ianuarie

18-19 Rugaciune cu fratii

Vineri 13 Ianuarie

17-18 Rugăciune cu surorile
18-20 Serviciu divin

La Mulţi Ani!

Vrăjitor Cerasela - 10 ianuarie
Duca Maria - 11 ianuarie
Negrei Gelu - 12 ianuarie
Ştefan Petrică - 12 ianuarie

"Căci Eu ştiu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace şi nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor şi o nădejde." (Ieremia 29:11)

Haideţi să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune şi în post, pe fraţii şi surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Andreea Crasmarean
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Ana-Maria Iacob
Petrea Elena
Ligia Briscan
Lazar Adrian

Citeşte Biblia într-un an

8 Ianuarie	Mt.6:19-34	Gen.20, 21, 22
9 Ianuarie	Mt.7	Gen.23, 24
10 Ianuarie	Mt.8:1-17	Gen.25, 26
11 Ianuarie	Mt.8:18-34	Gen.27, 28
12 Ianuarie	Mt.9:1-17	Gen.29, 30
13 Ianuarie	Mt.9:18-38	Gen.31, 32
14 Ianuarie	Mt.10:1-20	Gen.33, 34, 35

"Doamne, arată-mi planul Tău"
"Căci noi... am fost zidiţi în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele." (Efeseni 2:10)

Atitudinea noastră neclintită trebuie să fie: "Doamne, arată-mi planul Tău". Apoi, după ce ştim care este dorinţa lui Dumnezeu, trebuie să o ducem la îndeplinire! Când Îi spunem da lui Dumnezeu, el ne înzestrează cu ceea ce ne lipseşte pentru a face voia Lui. Să remarcăm că Dumnezeu nu ne înzestreaza mai întâi şi apoi ne cheamă. Nu, El ne cheamă şi pe măsură ce păşim prin credinţă şi Îi dăm ascultare, El ne înzestrează.

Biblia spune: "să vă purtaţi într-un chip vrednic de chemarea pe care aţi primit-o" (Efeseni 4:1). Această exprimare "să vă purtaţi" nu se referă la o hoinăreală ci la păşirea în aceeaşi cadenţă cu Dumnezeu, prinzând ritmul Duhului Sfânt şi mişcându-ne exact cum se mişcă El. Când Dumnezeu acţionează, şi noi acţionăm. Când Dumnezeu se opreşte, şi noi ne oprim. Nu trebuie niciodată să credem că ne putem împărţi viaţa pe compartimente aşa încât să spunem: "în această categorie, în acest anotimp, în această împrejurare, acţionez pe cont propriu. In cealaltă categorie sau anotimp sau împrejurare acţionez potrivit puterii Duhului Sfânt din mine". Duhul Sfânt nu vine şi pleacă din vieţile noastre. El este necontenit cu noi! "Căci în El avem viaţa, mişcarea şi fiinţa" (Faptele Apostolilor 17:28). Odată ce ai început să umbli în ritmul Duhului Sfânt, nimic nu va mai conta atât de mult pentru tine decât să păstrezi acelaşi ritm ca al Lui. Vei descoperi ca direcţia în care te poartă este mereu cea bună, vremea Lui este mereu vremea cea bună, iar rezultatele pe care le obţii sunt mereu rezultatele cele bune.

Vă stăm la dispoziţie pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrţeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacţie:
Ionela Liuba, Simona Cocîrţeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro